

Vajíčka

Ano, vajíčka, to je, oč tu běží. Když byla má dcera Zuzanka malé robě, rozhodl jsem se jednou odbýt večeri vařenými vajíčky. Ne že bych neuměl uvařit něco jiného, vaření mě docela baví a pokud nemusím vykonávat tuto činnost denně, nacházím v ní i jisté zalíbení. Onen večer jsem ale chtěl ještě pracovat, a tak se vajíčka zdála být rychlou alternativou. Do osolené vody jsem vložil několik vajec, zapálil plynový hořák a probíhající fyzikální experiment přiklopil pokličkou. S přibývajícím teplotou se měnil zvuk, teplá voda ohřívána u dna stoupala vzhůru a množství bublinek se postupně zvětšovalo. A pak to přišlo. Objevilo se turbulentní proudění, voda začala kolotat a ve velkých bublinách z ní unikala pára. Nádherný příklad fázového přechodu prvního druhu ze skupenství kapalného do plynného. Stáhl jsem přívod plynu na minimum, protože v této fázi již nelze dále zvyšovat teplotu vařící se vody a není třeba tolik žhavit pod kotlem, vlastně pod kastrůlkem. Pár minut varu a je hotovo. Slévám opatrně vodu do dřezu, když tu do mě zezadu strčí hladová Zuzana tak nešťastně, že se instinktivně otáčím a vroucí voda vykoná na Zuzčině nártu dílo zkázy.

Dál už je vše velmi rychlé: ledová voda, ponožka srolovaná i s kůží, auto, dekou přikrytá třesoucí se Zuzana, nemocnice. Ošetření proběhlo rychle a profesionálně, dnes je vše bez následků zahojeno, a když vařím, Zuzka se občas potměšile ptá, zda budou vajíčka. Ale jedna genderově nevyvážená poznámka z oné doby se mně nesmazatelně vryla do paměti. Když se lékař ptal sestry, jak se to stalo, zamrkala zmalovanými kukadly, zdvihla oči v sloup a pronesla s dikcí naznačující, že vedle ní stojí úplný hňup: „Ále, pane doktore, to nemohlo dopadnout jinak, to se jen tatínek pokoušel uvařit vajíčka!“